ALPTEKİN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sayı : 3 Fiatı :100Kuruş

MİZAH

BİTKİSEL HAYAT

Hastanede yatan adamın karısına başhekimin imzaladığı bir mektup geldi. Başhekim kadından bir ricada bulunuyordu :

-Lütfen hastanemize büyük bir saksı yollamanızı rica ediyoruz, zira kocanız bitkisel hayata başladı.

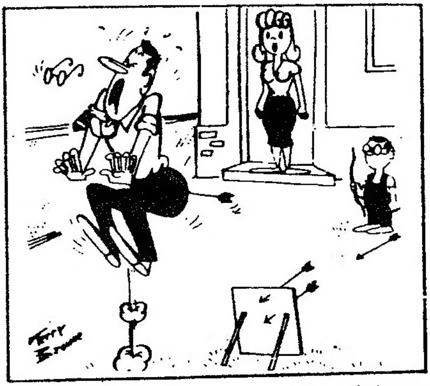

-Niçin böyle bağırıyorsun. Miyopluk ona senden geçti.

OLUR MU YA?

Genç adam gelip perişan bir halde arkadaşına dert yanmaya başladı :

-"Anlamıyorum, bir türlü anlıyamıyorum. Halbuki her şey yolundaydı. Son konuşmamız olduğu gibi aklımda. Bana dönüp, 'Bak, madem kızımla evleneceksin, aklını başına devşir,' dedi. 'Artık bundan sonra budalalık istemem...' diye de ekledi..."

-"Peki, sen ne cevap verdin?"

-"Ben mi? Hiç... Sadece, 'Haklısınız efendim, bu işlediğim son budalalık olacak,' dedim."

ÖĞÜNME

Bir doktor öğünüyordu :

"Hastalarım beni çok severler."

Arkadaşı onayladı :

"Sevmek de söz mü?... Senin için hayatlarını bile feda edenler olmuştur."

İYİLİK İŞARETİ

Akıl hastanesinin izinden dönen doktoru, hastabakıcıdan hastalarla ilgili bilgi alır :

-Nasıl? Kendini Ondördüncü Lui zanneden hasta, biraz iyileşti mi?

-Evet efendim, biraz daha iyice.. Bir haftadır. "Ben Onikinci Lui'yim" diye sayıklıyor.

-"Bavulları açtım, pasaportlarımızı ve mücevherlerimi duvardaki kasaya koydum."

ALPTEKİN
Sayı : 3
26 Kasım 1968

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi : Bilge Şakrak. Mesul Müdür : Sabahattin Yılmaz.
Baskı : Duran Ofset Matbaası. Yayın Adresi : Cemal Nadir Sokak, Büyük Milâs Han, No: 102. İSTANBUL Tel : 27 69 97

İGOR!.. ÇILDIRDIN MI SEN? NE OLUYOR
Graf korkuyla gerilerken asker-lerin şaşkınlığından faydalanan maskeli şimşek gibi atıldı ve..
Bir vuruşta babayiğiti bağ-layan bilek ka-lınlığındaki zinciri tereyağı gibi kolaylıkla kesti...
ediği kamçının sersemliği geçen Graf haykırdı...
DURMAYIN SALAK HERİF-LER! BU İGOR DEĞİL!.. ATILIN!..
HER KİMSEN!.. ALLAH SENDEN RAZI OLSUN... VURUŞARAK ÖLSEM BİLE ARTIK GAM YEMEM.
çinde saat-lerdir biri-ken kin ve nefret bir anda çığ gibi ba-bayiğitin yumru-ğunda toplan-mıştı...
AL BAKALIM KAHBENİN DÖLÜ!

... BU OYUN-CAK BÖYLE SAVRULMAZ AHBAB!
30
Maskeli bir anda kendine saldıran askerin mızrağını çeldi ve ....
AAAHHH!
O sırada Graf işin fenaya gittiğini sezmiş kapıya doğru usulca yönelmişti...
BU HE-RİFLER ÇOK AZILI YARDIM GETİRMEZ-SEM DURUM FENA...
GRAF YARDIM GETİRMEK. ÜZERE SIVIŞ-TI. ELİMİZİ ÇABUK TUTALIM. NEREDEYSE ÇAKALLAR ÜŞÜŞÜRLER.
Daha maskeli lafını henüz bitirmişti ki...

Askerler içeri doldular. Alptekinle Koca türk hızlı bir kavgaya giriştiler...
OFF!.. BELİM!
IHH!
Maskeli ve Türk bir anda herkesi ezip işkence odasından fırlıyarak koşmağa başladılar...
HAYDİ ÇABUK MERDİVENLERE!
O sırada sinsi bir ok nişanlanmıştı..
Kale burcunda pusu kuran askerin yayından fırlayan ok gidip Türkün beline yapıştı...
AAHH! YANDIM!

HEY NÖBETÇİLER! KOŞUN BİRİNİ VURDUM. OK CİĞERİNE SAPLANDI. DOKUZ CANLI BİLE OLSA ARTIK KAÇAMAZ!
33
Koca Türk gerçekten fena vurulmuştu... gittikçe zayıf düşüyor, göz kapakları iniyor, dişleri hafifçe tıkırdıyordu...
NE OLDU? EYVAH! FENA BİR YERİNDEN OKLANMIŞ!.
ÇOK MU ACIYOR? BİRAZ GAYRET, ŞU KÖPEKLERİN ELİNE DÜŞMEYELİM.
SEN KAÇ EVLÂT. BENDEN ARTIK HAYIR YOK. BU İT SÜRÜSÜ GİBİ ÜREYEN GÂVURLARA KİM KARŞI DURABİLİR?
BEN... ALPTEKİN KARŞI DURACAK!.
İgor'u haklayıp onun maskesini geçiren Alptekin aniden bir panter gibi atıldı. Enli kılıcı havada geniş bir kavis çizdi... ve en önde koşan askerleri bir anda mukavva gibi biçti geçti...
VAROL ASLAN OĞLUM, GÖZLERİMİ ARTIK RAHATÇA YUMABİLİRİM. ÖCÜMÜ KOMADIN BU KAHBELERDE!

GEBER!
Üç asker aynı anda Alptekin'in üstüne atıldı ve yapacakları ölüm vuruşuna hazırlandılar...
34
Fakat göz açıp kapamadan Alptekin kılıcının kabzasiyle birinin beynini patlatmış diğerini de yarıp geçmişti...
Yıldırım gibi inen bu zorlu yiğitin karşısında tutunamıyacaklarını anlayan askerler korkuyla dağıldılar...
KAÇIN! BU ADAM ŞEYTANIN TA KENDİSİ!
Askerlerin bir an için korkuyla dağılmaları Alptekin'e zaman kazandırmıştı ve koca Türkü sırtladığı gibi saklanacak yer aramağa başlamıştı..
İŞTE BURASI FENA DEĞİL. BİRAZ GAYRET, BELKİ POSTU KURTARIRIZ!
Biraz sonra toparlanan kule nöbetçileri kol kol ayrılmış bizim kahramanları arıyorlardı
SİZ İKİNİZ ŞU ODAYA BAKIN! BEN KORİDORUN SONUNA GİDECEĞİM.

Odaya giren iki nöbetçi alabildiğine korkak kişilerdi...
ETRAF KARANLIK.. GÖZ GÖZÜ GÖRMÜYOR. BURAYA GİZLENSELER BİLE BULAMAYIZ. HAYDİ GİDELİM!
35
Alptekin ve koca Türk tavandaki kalaslara boylu boyunca uzanmışlardı...
ŞANSIMIZDAN HERİFLER BURASINI ARAMADAN GİTTİLER!
Koca Türkün kalasa sarılacak kuvveti bile kalmamıştı.. birden kendini boşlukta buldu..
ARTIK TAKATIM KALMADI. BİTTİM!
Yiğidin düştüğü yerdeki döşeme, koca cüssesine dayanamayıp çatırtılarla kırıldı...
AMMA DA ÇÜRÜK DÖŞEMEYMİŞ.. ALTINDA NE VAR ACABA?
KARANLIK... HİÇ BİR ŞEY GÖREMİYORUM.. EN İYİSİ İNMELİ...

Alptekin yaralı Türkün düştüğü yere inince durumunun pek kötü olmadığını anladı...
36
TALİH BANA GÜLÜYOR... DEMEK ŞATOYA GİDEN AYRI BİR YERALTI GEÇİDİ DE VARMIŞ!..
BEN BURAYA ÖNEMLİ BİR GÖREVLE GÖNDERİLDİM. TUNA NEHRİ ÜZERİNDEN GÖNDERİLECEK TÜRK TOPLARINI GETİREN FİLOTİLAYA HÜCUM EDİLECEK... PUSU KURULAN YERİ MUHAKKAK ÖĞRENMEMİZ LÂZIM.
BU PLÂNI BİLEN VARDIR HER HALDE!
EVET... İÇİM YANIYOR DAYANAMIYACAĞIM!..
ABDULLAH TURHAN
LÂFINI TAMAMLIYAMADAN ÖLDÜ... BİR AYAK SESİ DUYUYORUM.
SES GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR!
Alptekin birden köylüleri inim inim inleten, yağmacıların reisi ile burun buruna geldi...
KARA ŞÖVALYE!

Alptekin Kara Şövalye ile burun buruna gelince çok şaşırdı...
DÜŞES HAZRETLERİNİ DAHA FAZLA BEKLETMEN DOĞRU OLMAZ İGOR!
37
KARA ŞÖVALYE BU ŞATODA.. HERHALDE DÜŞES KRİSTİN'İN ANNESİ OLMALI!
İŞLER BAYAĞI KARIŞTI.. KARA ŞÖVALYE BURADA PLÂNLAR ÇEVİRİ-YOR..
GELSENE İGOR! ORALARDA ŞAŞKIN ŞAŞKIN NE GE-ZİNİP DURUYOR-SUN?
-ABDULLAH TURHAN-
Kapıda beliren kadın yaşına rağ-men güzelliğinden ve körpeliğin-hiç bir şey kaybetmemişti...
BU GECE ÇOK ŞEY-LER OLA-CAK.. GEL BENİMLE!
Alptekin'in şaşkınlığı geç-meden, genç kadın sırtın-daki şalı yere bıraktı...

Alptekin karşısındaki kadının eşsiz güzelliği karşısında aptallaşarak olduğu yerde kalakalmıştı...
ÖYLE ŞAŞKIN ÖRDEK YAVRUSU GİBİ BAKIP DURMA... SENDE BU GÜN BİR DEĞİŞİKLİK VAR... NE OLUYORSUN KUZUM ?
Düşesin bu cömertce hareketi karşısında bir an sessizce duran Alptekin, neden sonra İgor olmadığının anlaşılmasından korkarak eliyle titrek titrek yanan mumun ışığını söndürdü..
ANLAŞILDI BU KADININ ELİNDEN KURTULMANIN BİR TEK ÇARESİ VAR!
Alptekin karanlıkta yüzündeki maskeyi henüz çıkarmıştı ki boynuna bir çift kol dolandı.. O anda arzuyla buz gibi soğuyan dudaklar Alptekin'inkileri buldu... Genç kadın hayatının en güzel dakikalarını yaşıyor gecenin karanlığı içinde bütün ruhuyla kayboluyordu...

Saatler daki-kalar gibi geçmiş, bu hiç bitmiyecek gibi gelen gecenin de sonu yak-laşmıştı...
İGOR, BU GÜN BAMBAŞKASIN. BANA HİÇ BÖYLE MESUT SAATLER YAŞATMAMIŞTIN..
BU İŞİ DE YÜZÜMÜZÜN AKIYLA HALLETTİK. KADIN KENDİNDEN GEÇMİŞ... NEREDEYSE SABAH OLA-CAK HEMEN ODAMA GİTMELİYİM...
İGOR'LA YATMADIĞINI ANLAYINCA ACABA NE YAPACAK?
Alptekin yüzükoyun yatan düşesi bir daha uzun uzun seyretti... Sonra karanlık koridorlarda kaybolup gitti...

O gecenin sabahında Kristin sıcak yatağından birden müthiş bir feryatla fırladı...
40
EYVAH! FECİ BİR ŞEY OLDU GALİBA!... BABAMIN SESİYDİ...
BABA!.. BABACIĞIM... İMDAT!.. YETİŞİN!
Kristin yetiştiğinde babası Dük Matyaş kanlar içinde cansız yerde yatıyordu...
ABDULLAH TURHAN
NE OLDU?. AMAN ALLAHIM!
Graf, cinayeti o geceki Türkün yardakcısı maskeli adamın yaptığını sandı ve Kristin'e gece olan bütün hadiseleri anlattı...
..İŞTE BU MASKELİ ELE GEÇMEDEN HEPİMİZİN CANI TEHLİKEDE..BEN HEMEN ÜVEY ANNENİZ DÜŞES HAZRETLERİNE FECİ OLAYI HABER VERMELİYİM.

O sırada Kristin'in üvey annesi gece geçirdiği aşk yorgunluğundan henüz ayılmıştı.. Kara Şövalyenin yardakçısı ve Alptekin'in yattığı kadın Dük Matyaş'ın karısı idi...
41
KARA ŞÖVALYE DÜK'Ü ÇOKTAN TEMİZLEMİŞ OLMALI... BİRAZDAN HABERİ GELİR!
PRENS GRAF SİZİ ACELE GÖRMEK İSTİYOR DÜŞES HAZRETLERİ!
Yılan kadın, bir kaç dakika içinde giyinmiş ve Graf'ın anlattıklarını sahte bir hayret ve üzüntü içinde dinlemeğe başlamıştı..
AMA BÖYLE BİR ALÇAKLIĞI KİM YAPABİLİR ?
BENCE KAATİL DÜN GECE CELLAT İGOR'U BAYILTIP ONUN HÜVİYETİNE BÜRÜNEN TÜRKTÜR!
NE! ÇILDIRDIN MI? SEN?.. NE DEMEK İSTİYORSUN... DÜN GECEKİ...
Geceki adamın İgor olmadığını öğrenince büyük bir şok geçiren Düşes şaşkınlığının kendini ele vermesinden korkarak hemen odasına koşar..
AMAN ALLAHIM! HEMEN KARA ŞÖVALYEYİ BULMALI!
BÜTÜN BU OLAYLARI ARDI ARDINA ANLATMASAYDIM KEŞKE. ZAVALLI KADINCAĞIZ TAHAMMÜL EDEMEDİ..

Düşes'in telâşla şato-nun koridorlarından geçmesi Alptekin'in gözünden kaçmadı...
KALIBIMI BASARIM Kİ KARA ŞÖVALYE İLE BULUŞMAĞA GİDİYOR!..
DÜŞES'İN BENİ İGOR SANIP "BU GECE ÇOK ŞEYLER OLACAK" DEDİĞİ DÜKÜN ÖLÜMÜ OLMALI..FAKAT DURUP DURURKEN NİÇİN ÖLDÜRDÜLER?
Biraz sonra Düşes, gizli bir odada Kara Şövalye ile buluşmuştu...
SELÂM DÜŞES HAZRETLERİ! İSTEDİĞİNİZ OLDU. MATYAŞ ŞATOSU ARTIK SİZİNDİR TEBRİK EDERİM!
SIRITIP DURMA SALAK HERİF! BAŞIMIZ DERTTE.. DÜN GECEKİ ADAM İGOR DEĞİLMİŞ!
Düşes bir solukta Graf'dan duyduklarını anlatır...
BEN ANLAMAM ARTIK ŞATONUN TEK SAHİBESİ SEN OLDUN. TÜRK FİLOTİLASININ TOPA TUTULACAĞI YERİ GÖSTEREN PLÂNLARI ÇABUK VER!
ABDULLAH TURHAN.
DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

3 ROMAN

Ama son zamanlarda yürümeyen bir şey vardı. Meselâ Arupe haydut olmuş, annesi dövmeğe başlamıştı. Eskiden Arupe 'favela' ların en tatlı çocuğuydu. Kızı derili beyaz karışımı bir melezdi. Kurnaz ve çalışkan bir çocuktu. Monte Tinto favelalarında oturduğu için Pedro onu sık sık görmeğe gider ve onu Kızıl Kanat'a üye yapmaya çalışırdı. Arupe'yi kandırabilseydi, teşkilâta çok çalışkan bir eleman kazandırmış olacaktı.

Oysa Arupe iki ay ortadan kaybolmuş, geldikten sonra da 'favela'ları kasıp kavurmağa başlamıştı. Arkadaşlarının parasını çalıyor, ona kafa tutan küçük çocukları dövüyor, ihtiyar kadınları korkutarak ellerindeki bir lokma paralarını almağa kalkıyordu. Gösterişli elbiseler giyiyor, kimbilir nereden çaldığı göz alıcı kravatlar takıyordu.

Arupe bir gün Pedro'yu görmeğe geldi. 'Karyoka'-(1) ların zavallı halleriyle alay ettikten sonra arkadaşının dirseğini sıktı ve :

–Hepiniz enayisiniz! diye bağırdı.

Pedro'nun dirseğini mengene gibi sıkmağa devam ederek :

–Canını acıtmıyorum ya? diye sordu.

–Yok canım !

–O halde sen de bizdensin, bizimle birleşmelisin !

Pedro bir şey anlamadığı için pis pis gülmüştü sadece.

Daha sonra Rio Merkez Bankasının soyulduğunu duymuşlardı. Gangsterlerin çok genç ve maskeli oldukları söyleniyordu. Hırsızlar iz bırakmadan kaybolmuşlardı. Kimse de onları tanıyamamıştı.

Hayır yalnız bir kişiden başkası...Kızıl Kanat üyelerinden Grappa Pedro'ya rapor vermeğe gelmiş ve :

–Yemin ederim ki haydutları idare eden Arupe'ydi, demişti. Gerçi yüzünü görmedim ama yürüyüşünü ve şık gösterişli kıyafetini çok iyi tanırım.

–Pekala, ama sakın bundan kimseye bahsetme, tehlikelidir. Ben Merkeze bildiririm.

İşte tam bu haberin üstüne Patron'dan bir mesaj almıştı. Pedro'ya,

"Arupe mücadele ettiğimiz bir teşkilâtın üyesi bulunduğunu sanıyoruz. Onun arkadaşı ve suç ortağı olmağa çalış. Teşkilâtlarına girmenin yollarını ara."

Pedro mesajı okuduktan sonra çok sarsıldı. Kolay! Hem de çok kolaydı! Arupe'nin bu arkadaşlığı kabul etmesi hatta onu bir kardeş gibi sever görünmesi, Pedro'yu kuşkulandırıyordu. Çocuk diken üstündeydi. Arupe ona hediyeler, paralar veriyor, o pis 'favela'dan ve Kopakabana plâjına yakın züppelerin oturduğu lüks apartıman dairelerinden birine yerleşmesi için ısrar edip duruyordu. Pedro'yu şefleri olduklarını tahmin ettiği birkaç kalantor adamla da tanıştırmıştı.

İnsana huzursuzluk veren tiplerdi bu adamlar.

Önce elinizi sıkıyorlardı. Sonra da kolunuzu büküp iki parmakla dirseğinizi mengene gibi sıkıyorlar ve :

–Canını acıtıyor muyum? diye soruyorlardı.

–Yok canım!

Belki de memnun olduklarını belirtiyorlardı bu işaretle.

Hele bazı soruları Pedro'nun yüreğini oynatıyordu.

–Sık sık rüya görür müsün?

–Tabii.

–Yaşamadığın halde yaşanmış olduğunu bildiğin olayları da görür müsün?

Bu soru ile Pedro'nun bam teline dokunmuş olurlardı. Çünkü zavallı çocuk anlatmak zorunda olduğunu çok iyi bilirdi. Ve anlatırdı da .

(1) (Rio de Janeiro'lulara verilen isim)

-Bir gün kendimi bir tankın içinde gördüm. İki yanı ağaçlık geniş bir yolda ilerliyordum. Zafer Anıtına doğru gidiyordum. Halk bizi sevinç haykırışları arasında karşılarken gümüşî üniformalı askerler kaçıyorlardı... Daha sonra Paris'in kurtuluşunu gördüğümü anladım. Oysa bunlar olduğu zaman ben daha doğmamıştım.

Pedro bu rüyanın etkisinden uzun zaman kurtulamamıştı. Sonra ikinci bir rüya görmüştü. Bu da Rusların Sputnik'i fezaya fırlattıkları zamana rastlıyordu. Kendi de fırlatılış sırasında onlarla beraberdi.

Fakat bu rüyalar dinleyenleri şaşırtacağı yerde memnun ediyordu. Sanki bu anlattıkları bekledikleri bir gerçeği doğrulamıştı.

Bütün bu esrarengiz ve karanlık olaylar, Pedro'yu meraktan hasta ediyordu. O zaman kendini teselli etmek istercesine Rio'nun mavi sularına dalıyor ve deli gibi yüzüyordu. Suyun serinliği içindeki karmaşmayı yok edecekmiş gibi bir duyguya kapılıyordu.

Biri ıslıkla "Kukaraça"yı söylüyordu. Pedro İbanez etrafına bakınarak şarkının sonunu getirdi. O zaman Pepe'nin zenci suratını çalıların arkasında içi rahat etti.

-Merhaba Pepe! Tam zamanında geldin.

-Merhaba Pedro. Bugün hangi bankayı soydun?

-Bana daha öyle işler vermiyorlar. Beni iyi dinle, Büyük Patron'a söyleyeceklerimi aynen anlatırsın.

Pedro a[illegible] yaptığı bütün ko[illegible] ve ona sorduklar[ı] sorula[rı] tam olarak tekrarladı. Sonra bunlara kendi görüşlerini de ekledi. Pepe, hikâyeyi tekrarladıktan sonra hızla uzaklaştı. Mesajı Büyük Patron'a nasıl göndereceğini çok iyi biliyordu. Ellerindeki imkânlarla mesaj en geç bir saat sonra Patron'un elinde olacaktı.

Pepe ile Pedro son defa olarak karşılaşıyorlardı. O günün akşamı Pepe 'Kariyoka Oteli'nin holünde müşterilerden birinin ayakkabısını boyarken Pedro'nun Arupe ile Kızıl deriliye benzeyen bir adamın arasında asansörden çıktı[illegible]

Pedro İbanez'in yüzü sapsarıydı. Parmaklarını aralıyarak saçlarının arasından üç kere geçirdi. Pepe'nin tarafına bakmıyordu, ama orada olduğunu anlamış olmalıydı. Çünkü parmaklarını saçlarının arasına sokmakla Kızıl Kanat'ın tehlike işaretini vermiş oluyordu.

Pedro otelin kapısından çıkarken saçlarını üç defa parmaklarıyla taradı. Sonra yanındakiler onu arabaya ittiler.

Devamı var

Sevgili eski çakal dostum Red Kit...
Çiftliğimin namussuz bir çayır köpeğinin eline geçmesini istemiyorum... Mirasçımı koru!
Şayet zahmete değerse...
Sam'i gözet... o hinoğlunun kıyıl derisini... Sağlığına bir kadeh iç sevgili Red Kit...
Eski dostun
Badi
HEYECANLISIN RED...
DRY GULCH

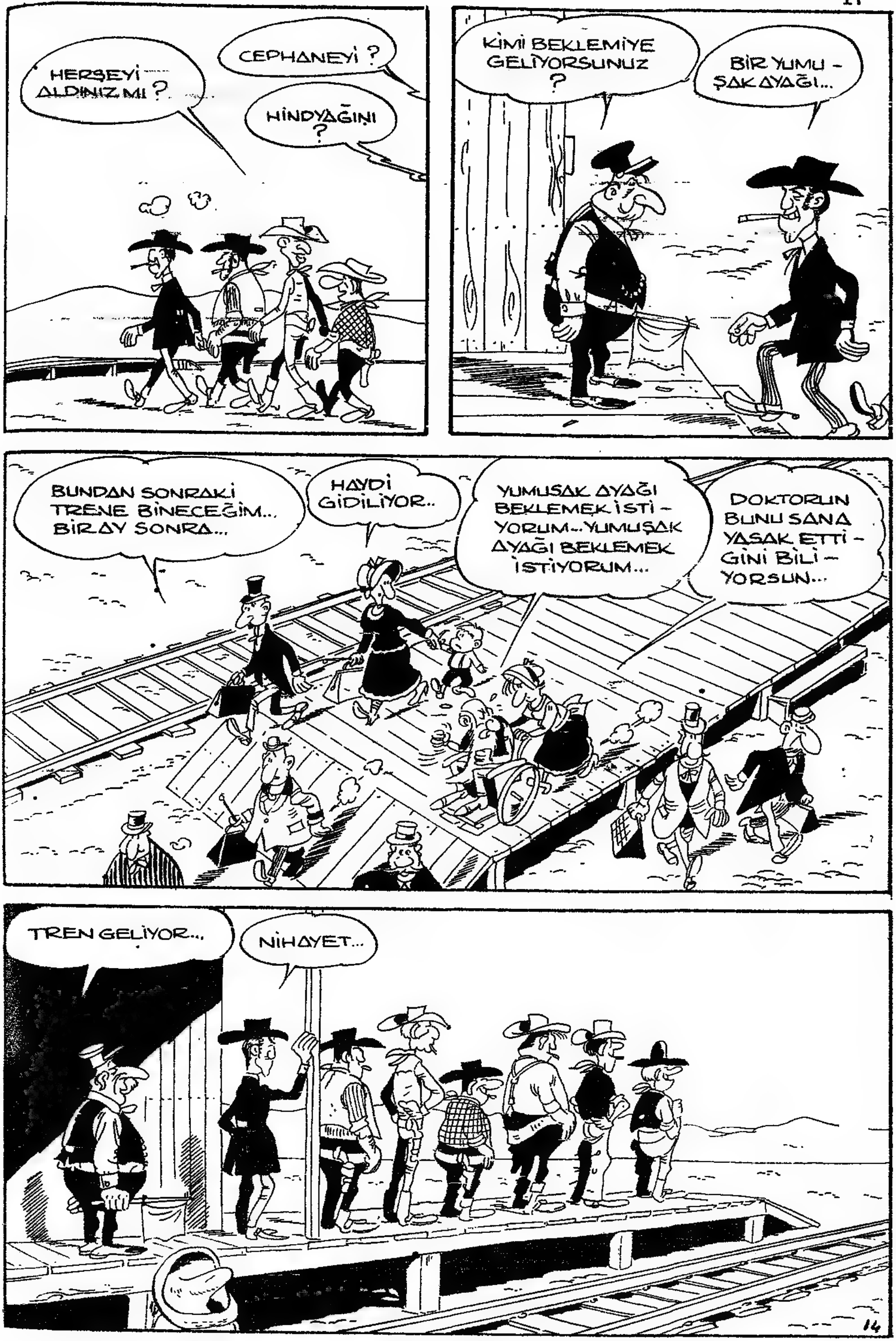
HERŞEYİ ALDINIZ MI ?
CEPHANEYİ ?
HİNDYAĞINI ?
KİMİ BEKLEMİYE GELİYORSUNUZ ?
BİR YUMUŞAK AYAĞI...
BUNDAN SONRAKİ TRENE BİNECEĞİM... BİR AY SONRA...
HAYDİ GİDİLİYOR..
YUMUŞAK AYAĞI BEKLEMEK İSTİYORUM...YUMUŞAK AYAĞI BEKLEMEK İSTİYORUM...
DOKTORUN BUNU SANA YASAK ETTİĞİNİ BİLİYORSUN...
TREN GELİYOR...
NİHAYET...
14

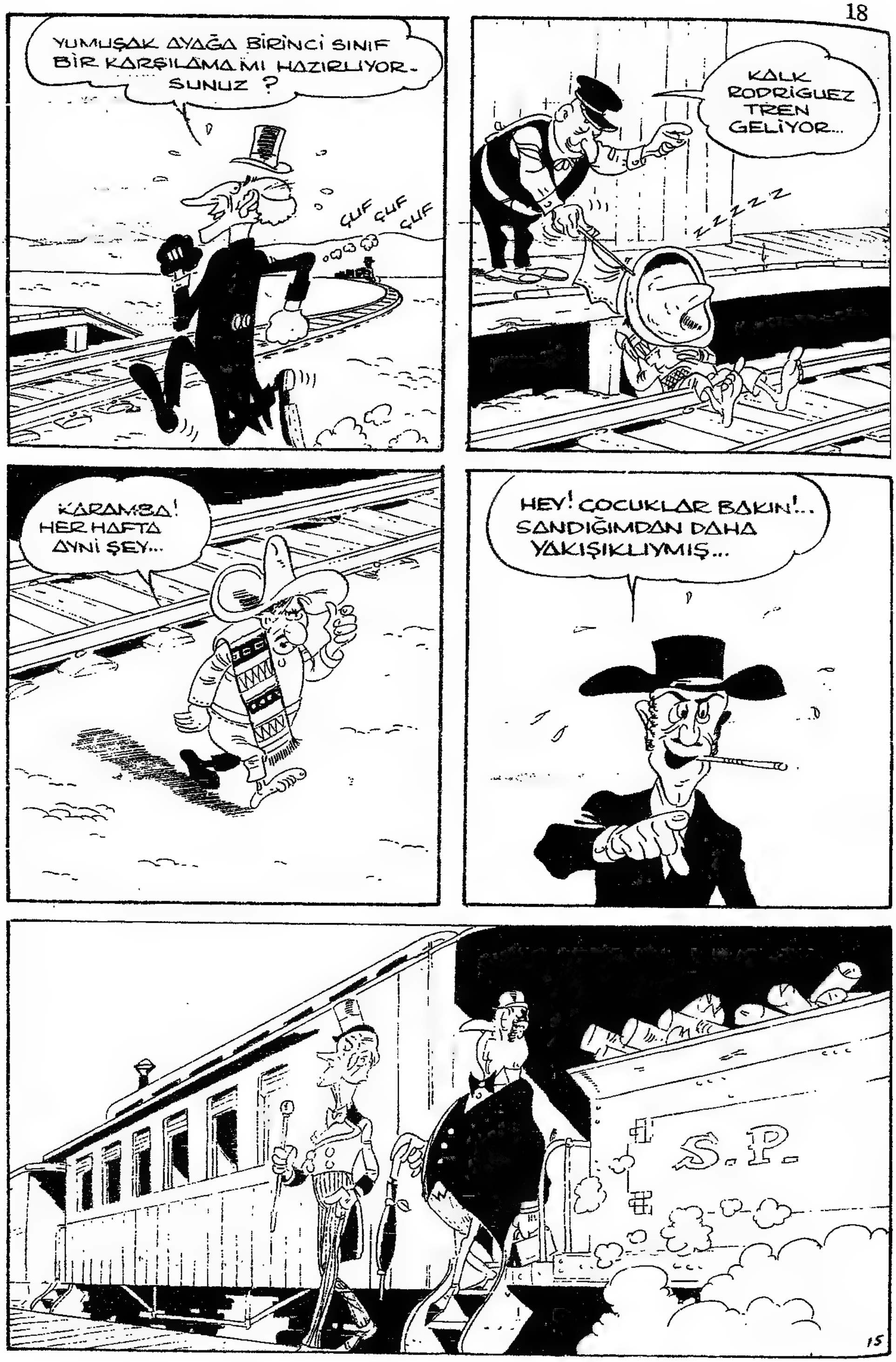
YUMUŞAK AYAĞA BİRİNCİ SINIF BİR KARŞILAMA MI HAZIRLIYORSUNUZ ?
ÇUF ÇUF ÇUF
KALK RODRIGUEZ TREN GELİYOR...
ZZZZZZ
KARAMBA! HER HAFTA AYNİ ŞEY...
HEY! ÇOCUKLAR BAKIN!.. SANDIĞIMDAN DAHA YAKIŞIKLIYMIŞ...
S.P.
15

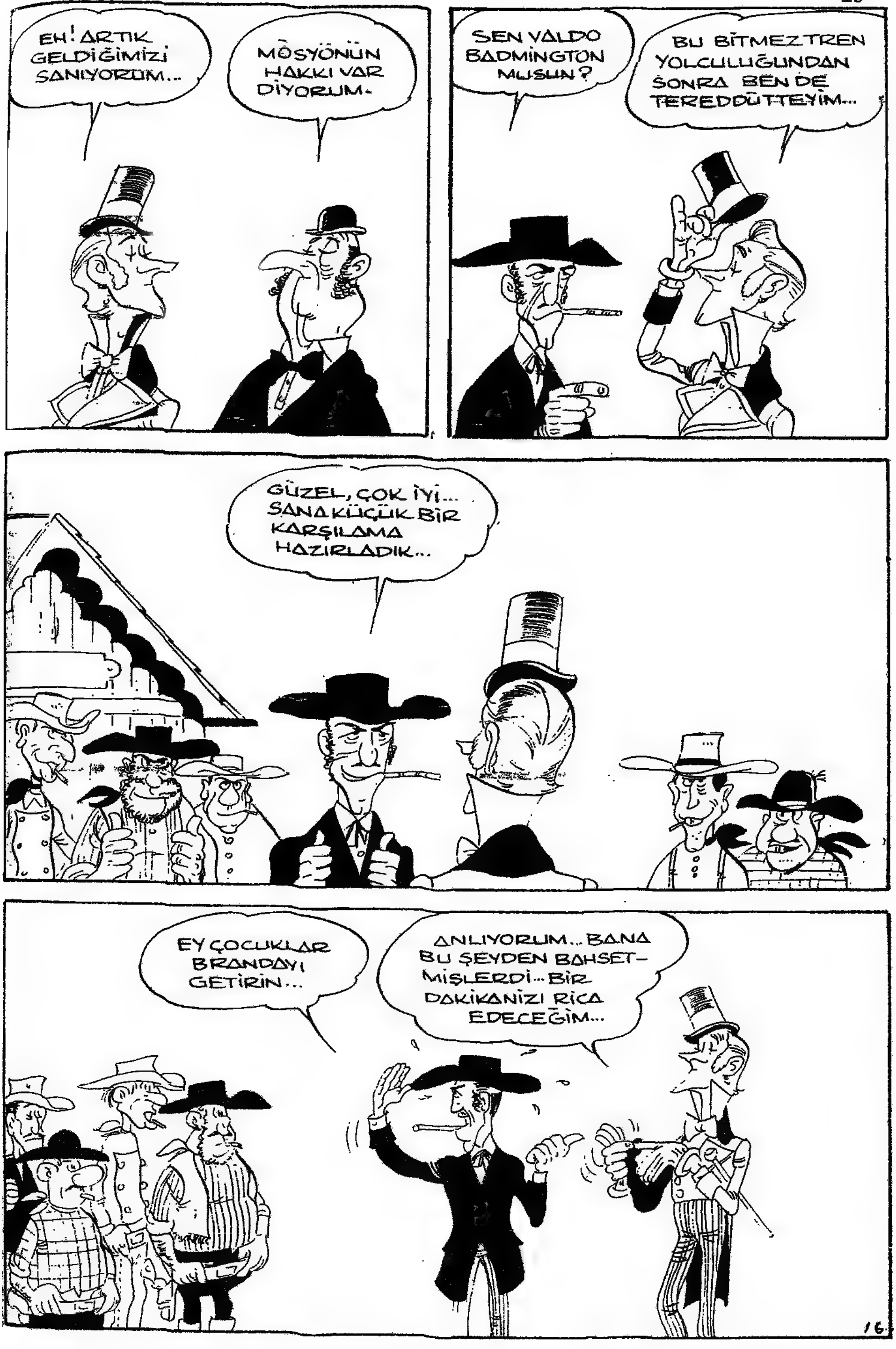
EH! ARTIK GELDİĞİMİZİ SANIYORUM...
MÖSYÖNÜN HAKKI VAR DİYORUM.
SEN VALDO BADMINGTON MUSUN?
BU BİTMEZ TREN YOLCULUĞUNDAN SONRA BEN DE TEREDDÜTTEYİM...
GÜZEL, ÇOK İYİ... SANA KÜÇÜK BİR KARŞILAMA HAZIRLADIK...
EY ÇOCUKLAR BRANDAYI GETİRİN...
ANLIYORUM... BANA BU ŞEYDEN BAHSETMİŞLERDİ... BİR DAKİKANIZI RİCA EDECEĞİM...
16

BU FORMALİTE BİTİNCEYE KADAR BUNLARI TUTARMISIN* JASPER..?
NE DURUYORSUNUZ? YAKALA-YIN ONU. TENTE ÜZERİNDE SIÇRATIN!
HOP...

ŞİMDİ PROG-RAMDA NE VAR ? ...
ÇABUK ONU ŞURAYA DA-YAYIN !
DAN
DAN
DAN
DAN
RİDİ... SAÇMALIKLARINI BAŞKA YERDE YAP... DUVARIN ARKA-SINDA BÜROM VAR...
GÜZEL ! HEPSİ BU MU ? ZİRA EŞYALARIMLA İLGİLENMEK VE BİR SERİNLETİCİ ALMAK İSTİYORUM...
HAYDİ ÇOCUKLAR DEVAM EDİLİYOR...
NEYE YARAR ? BU KİMSEYİ ETKİLEMİYOR Kİ
BU BİZİ YORUYOR VE CANIMIZI SIKIYOR...
GİDİP BİR KADEH ATALIM...
18

DEVAMI VAR

HAFİYE HİKÂYE

Mister Jim Landon, hiddetle başını salladı ve önündeki masaya vurdu. Açtığı telefondan, arkadaşı Oliver'in kalın sesini işiteceğini ümit ederken, aksine ince bir kadınsesi duymuştu. Ahizeyi hiddetle yerine koymak üzereydi ki bu hareketinden vazgeçti ve daha dikkatli dinlemeğe başladı. Her tarafta tanınan meşhur bir isim dikkatini çekmişti...

-Mister Kliveland'la mı görüşüyorum?

-Evet, efendim... Kiminle tanışıyorum.

-Ben Leydi Surey. "Astorya" otelden telefon ediyorum. Birkaç gün Londra'da kaldıktan sonra hemen Amerika'ya hareket edeceğiz. Kocamın Lisbon'da işi olduğu için... Mister Kliveland.... Üzerimden büyük bir yükü almanızı rica edecektim... Mücevherlerimin büyük bir kısmını burada bırakıp ancak birkaç ufak tefek şeyi beraberimde götürmek istiyorum. Bugün öğleden sonra, mücevherleri almak üzere otele güvenilir bir adam göndermenizi istiyecektim. Esasen bunların bazıları onarıma muhtaç bir durumdadır.

-Emredersiniz Leydi. Surey'lerin mücevherlerini bir defa daha gözden geçirmek fırsatını elde edeceğim için son derece memnunum. Leydi müsaade ederlerse, memurlarından Mister Burtley'i göndereyim. Bu zat, her hususta güvenilir. Bundan başka, Leydi arzu ederlerse bir parola kararlaştırırız...

-Hiç de fena olmaz Mister Kliveland... Unutmayın ki mücevherlerime 50000 liralık bir değer biçmiştiniz.

-Evet Leydi. Müsaadenizle bir parola kararlaştıralım... Meselâ "Aroza" veya "Bayron?"

-Pekâlâ Mister Kliveland... "Aroza" yı seçelim. Bugün öğleden sonra Mister Burtley'i bekliyorum... Beş hafta sonra da mücevherlerimi tekrar alırım. Allahaısmarladık Mister Kliveland.

Jim Landon, derin bir soluk aldıktan sonra ahizeyi yerine koydu ve koltuklardan birine oturdu. Yüzünde bir gülümseme vardı. Telefonda, Kliveland ismini işittiği zaman ne kadar sevinmişti? Londra'da Alpa Kliveland isminde fazla adam yoktu... Onlardan da yalnız bir tanesi herkesçe biliniyordu... Oksfort caddesinde, bütün Avrupa'da eşine nadir rastlanan muazzam bir macevher mağazasının sahibi bulunan Alpa Kliveland.. Landon, mücevher ve parayla fazla ilgili olduğu için mağaza sahibini yakından tanıyordu. Daha

doğrusu Jim Landon, mücevher meselelerinden sık sık hapishaneye girip çıkmış bir adamdı.

Oturduğu yerden kalktı ve bitişik odaya geçtikten sonra aynanın karşısında durdu. Evet, bir mücevherci mağazasının satış şefi, ancak bu yapılışta bir adam olabilirdi.

Eline büyük bir fırsat geçmişti. İlk iş olarak alacağı mücevherleri paraya tahvil etmek için bir süre Londra'dan ayrılacaktı. Sonra da baştan aşağıya kadar giyinip, başka bir isim altında tekrar gelecekti. Acaba koleksiyonundan hangi ismi kullansa? Hayatında şimdiye kadar gerçek adını pek nadir kullanmıştı. Koleksiyonun bir kısmı, mahkemelerde açığa vurulmak suretile harcanmış bulunuyordu. Fakat hiç kullanılmamış olanlar da vardı. Örneğin: Sir Jon Hug. Fakat bu ismi de bir defa kullanmıştı. Evet, ona at yarışlarında "Teklas" ın üzerine oynamasını tavsiye eden kitapçı onu bu isimle tanıyordu.

Jim Landon gülümsedi. Paris'e kaçtıktan sonra, orada kendini Lord Teklas ismile pekâlâ tanıtabilirdi.

Jim Landon, son derece memnun bir durumda, Leydi Surey'in yanına gitmek üzere yola çıktı.

xx

-Leydi Surey, acaba evdeler mi?

Kapıyı açan adam, hürmetle eğildi:

-Evet efendim... dedi, Arzu ederseniz yukarıya telefon edeyim... Kim diyeyim efendim?

-Mister Burtley, kabul edilmesini rica ediyor derşiniz...

Biraz sonra kapıcı geldi ve :

-Leydi Surey, sizi bekliyor efendim, dedi. Mayleydi'ye hizmet eden garson sizi yukarı çıkaracak... Buyurun.

Jim Landon, odaya girdiği zaman, Leydi Surey ufak bir yazıhanenin arkasında oturuyordu.

Kadın, başını kaldırdı ve selâm verip :

-Mister Burtley, lütfen bir dakika bekleyin.

Dedikten sonra yazısına devam etti. Landon, sabretmesini bilen bir adamdı. Vakit geçirmek maksadile etrafına bakınmağa başladı. Fakat bu anda, sırtından soğuk bir terin boşandığını hisseder gibi oldu... Parolayı unutmuştu !!! Acaba neydi? Bunu derhal bulamadığı takdirde işin altüst olacağına şüphe yoktu. Düşünmeğe başladı... "Bayron", "Aroza", "Teklas". Acaba bunlardan hangisi? Birdenbire hatırladı : "Aroza !" Evet, parolayı bulmuştu. Biraz daha gecikmiş olsaydı mahvolmuştu. Çünkü bu anda Leydi Surey başını kaldırmış ve:

-Mister Kliveland ile bir parola kararlaştırmıştık, dedi.

Landon, hiç beklemeksizin cevap verdi :

-Evet efendim.. Aroza !

Leydi Surey, başile onayladı ve yazıhanesinin yanına yaklaşıp gözlerden birini açtı. Buradan oldukça büyük bir kutu çıkardı. İki dakika sonra da Jim Landon, vücudundaki bütün kanı yüzüne çıkartan bir manzarayla karşılaştı : Leydi Surey, ufak bir deri torbadan çıkardığı mücevherlerini masanın üzerine sermişti. Jim Landon, gözlerini ayıramıyordu. Nihayet Leydi Surey'in sesile uykudan uyanıyormuş gibi irkildi.

-Beraberinizde bir teslim makbuzu getirdiniz mi Mister Burtley?

Landon, ilk defa şaşırır gibi oldu fakat hemen kendisini topladı ve serinkanlılığını bozmamağa çalışarak cevap verdi :

-Affedersiniz Mayleydi. Mağazamızın basılı basılı senetlerini daima yanımda taşırım. Maalesef kalmadı.

Landon, Leydi Surey'in yüzünde hafif bir güvensizliğin belirdiğini sezer gibi oldu. Fakat kadının sözleri onu biraz teselli etti.

-Zararı yok... Benim özel defterim de işinizi görür zannederim, Mister Burtley.

Jim Landon, sırtından ağır bir yükün indiğini hissetti. Başka birşey söylemeksizin masanın başına oturdu ve mücevherleri birer birer elden geçirip deftere kaydetti.

Landon, kendi kendine : "Şu büyük pantantif ile bankada kendime, bir hesap açar veya Teklas'dan daha iyi koşan bir atın üzerine yatırırım" diye düşündü.

Beşinci gelen bu atın üzerine koyduğu ve kaybettiği elli lirayı düşününce elinde olmadan gülümsedi. Kaydı bitirdikten sonra altına müessesenin ismini koydu ve müdürün yerine imza etti. Bundan sonra senedi Leydi Surey'e uzattı ve mücevherleri tekrar kutuya yerleştirdi. Fakat meşgul olduğu için senedi gözden geçiren Leydi Surey'in biraz durakladığını farketmedi.

Jim Landon, kutuyu çantasına yerleştirdikten sonra kapıya doğru yürüdü. Sonra tekrar arkasına döndü ve :

-Mister Kliveland bana, Mayleydinin mücevherlerini beş hafta sonra tekrar alacaklarını söylemişti, dedi. Bu süre zarfında da, onarı-

ma muhtaç bulunan parçaları gözden geçirmiş oluruz.

Leydi Surey, sırtını yazıhaneye dayamış olduğu için Landon, kadının gizlice bir düğmeye baştığını farketmedi.

-Bir dakika Mister Burtley... Mister Kliveland' a, pantantifle meşgul olmasını söylemenizi ricaedecektim, dedi. Teşekkür ederim, hepsi bu kadar Mister... Burtley.

Jim Landon, tam dışarı çıkıyordu ki kapı açıldı ve içeriye önce otelin müdürü ve sonra da otelin özel hafiyesi girdi. İki erkek, evvelâ Leydi Surey'in yüzüne baktılar. Sonra polis hafiyesi, Burtley'i görünce gülümsiyerek :

-Merhaba Harper! dedi. Burada ne arıyorsun? Son defa Savcının odasında görüşmüştük galiba? Kleney olayı içindi değil mi?

Landon yahut Harper, müthiş bir kahkaha savurdu fakat hiç birşey söylemedi. Onun yerine Leydi Surey, gereken açıklamayı yaptı.

-Bu zat, Mister Klivelant ile kararlaştırdığımız "Aroza" parolasını nasılsa öğrenmiş. Oynadığı rolde o kadar başarılı ki senedi elime alıp da imzaya bakıncaya kadar, hakikaten Mister Burtley'le işlem gördüğümü zannediyordum. Şu senede bir defa da siz bakacak olursanız, şüphelenmekte haklı olduğumu anlıyacaksınız.

Otelin müdürü, senedi eline aldı ve gözden geçirdikten sonra polis hafiyesine uzattı.

Düzenlenen senet, gayet itinalı ve temiz bir el yazısıyla yazılmıştı. Fakat listenin altında, yeni imza yerinde gayet acaip birkaç kelime vardı :

"Kliveland yerine: Teklas."

SON

NE OLUR BİR AZ YİYEYİM.. SONRA HEMEN GİDERİZ..
HAYIR YARIM LOKMA BİLE OLMAZ..
TUROK!
GEL..!
BİRAZ YEMEK İS-TİYORUM.. NE OLUR TUROK NE OLUR..
AYNI GECE...
NE İYİ ETTİN DE MEYVAYI YEMEME MANİ OLDUN... YOK-SA HALİM NE OLURDU?.. O İNSANLAR GİBİ ÖMRÜMCE HAYAL GÖRÜP DURACAKTIM..
HERŞEY GEÇTİ ARTIK..
EVET TUROK...ÇOK BAŞLI HAY-VANLAR, ACAİP İNSANLAR YOK ARTIK... HERŞEYİ NORMAL GÖ-RÜYORUM.. ŞİMDİ ÇIKIŞ YOLUNU ARAYIP BURDAN ÇIKALIM..
ŞAYET VARSA ANDAR! BELKİ BU DÜŞÜNCE DE HAYALDİR..

ANDAR, ERTESİ SABAH GÜNEYE DOĞRU AKAN IRMAK ÜZERİNDE BİR SAL YAPTI... AMACI: BU KORKUNÇ ORMANDAN KURTULMA YOLLARI ARAMAK VE BU FIRSATTAN YARARLANARAK BİRAZ DA AVLANMAKTI...
ETRAFI BİR KOLAÇAN EDEYİM..
RUNNNK!
EYVAH..
TRAAAK
OVVFF!
KAFASI KÜTÜĞE ÇARPIP BAYILAN ANDAR'IN SALI IRMAĞIN AKINTISINA KAPILIP SÜRÜKLENMEĞE BAŞLADI..
15

BIRAZ SONRA
ANDAR... ANDAR NEREDESİN ?
TUHAF, BURADA BALIK AVLIYORDU..
BELKİ DE AKINTI SALI UZAKLAŞTIRDI...
YA BEN HONKERİ, YA HONKER BENİ ÖLDÜRECEK..
ARRUNNK

DERİSİ KALIN MIZRAK İŞLE_ MİYOR..
ÇABUK OL!
GERİ DURUN..!
AREEENK!
HONKER ÖLDÜ
KIZKARDEŞİM KURTULDU..
ONU SEN KURTARDIN YABANCI..
ŞİMDİ DE SİZ BANA YARDIM EDİN ARKADAŞIM SALLA BALIK AVLIYORDU GÖRDÜNÜZ MÜ?

HAYIR... BURDA AKINTI KUVVETLİDİR... BELKİ DE SALI ALIP GÖTÜRMÜŞTÜR...
İŞTE OBAMIZ..
BU ADAM NİYE BİR SALA BAĞLANMIŞ ? NEDEN OLU SALMIYORSUNUZ ?
SEN KARIŞMA GEL!
İŞTE NEHİR ŞU MAĞARAYA GİRER.
ACABA ANDARIN SALI ORAYA MI SÜRÜKLENDİ..?
BURADA TUHAF ŞEYLER OLUYOR... NEDEN BANA GERÇEĞİ AÇIKLAMIYORLAR...
18

MAĞARA ÇOK TEHLİKELİDİR.
BELKİ, ANCAK AR-KADAŞIM İÇİN ORA-YA GİRECEĞİZ..
BİR KAÇ DAKİKA SONRA..
ANDAR ANDAR NEREDESİN?
REEENK'
BUNLAR UÇAN HONKERLERDİR.. KORKAKTIRLAR İLERLİYELİM..
BURADA IRMAK İKİYE AYRILIR.. DAHA İLERİ GİTMEDİK
ACABA ANDA RIN SALI HAN Gİ YÖNE GİTTİ..?

BU KOL AKAR DİĞER KOLUN UCU BİR GÖLE VARIR...
BİRAZ SONRA..
GERİ DÖN! NEHİR KOLU ŞURADAN İTİBAREN YER ALTINA GİRER..
SONRA..
O GÖLDE BİTER..
YA ÖTEKİ KOL?
ACABA DOĞRU MU?
YALAN SÖYLEDİN... BAK ŞU DAL İLERLİYOR... AKINTI OLMASA İLER_LEMEZ..
DURDURUN.. İLERİ GİTME-SİN!..
20

DEVAMI VAR

Hikâye

FİL UNUTMAZ

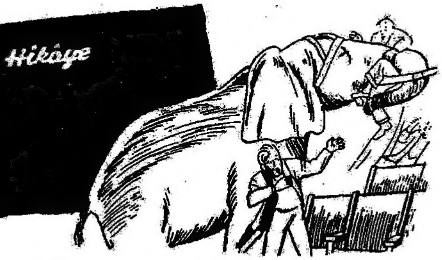

Çok uzun bir isme sahip olan, bizim burada kısaca Ceymis diye adlandıracağımız avcı fillerin başına belâ kesilmişti. Hindistan ormanlarında öldürdüğü fillerin sayısını Allah bilir. Bu iri hayvanlardan karşısına çıkan oldu mu, Ceymiş insafsızca kurşunu yapıştırıyordu.

Bir sabah bu meşhur avcı dumdum mermileri ile doldurmuş olduğu tüfeği kolunda, çalılar arasından ilerliyordu. Yakınlarda bir fil sürüsü bulunduğu haberini almıştı. Onun için eli tetikte yürüyor hemen birkaç adım gerisinden uşağı Bulikako onu takip ediyordu. Ceymiş koku almış bir av köpeği gibi birdenbire durdu. Bulikako da efendisini taklit etti. O zaman geriye dönerek eski bir cüzdan meşini gibi koyu renkli ve buruşuk suratlı uşağına "çıt çıkarma" manasına gelen bir bakış fırlattı. Sonra yumruğunu burnuna götürüp oradan ileriye doğru uzatarak hortum işareti yaptı. Bununla önlerinde bir fil bulunduğunu anlatmak istiyordu.

Böcek vızıltıları ve kuş cıvıltıları arasından çatırtılarla karışık hışırtılar işitiliyordu. Ceymiş tüfeğini omuzuna yerleştirip gürültünün geldiği tarafa çevirdi. O anda yüksek otların arasından mâsum ve neşeli tavırlı küçük bir fil yavrusu çıktı. Tam bir bebek fildi. Bir an olduğu yerde mıhlanmış gibi durdu. Yüzünden müthiş korktuğu görülüyordu. Sonra çehresinin hatları gerildi, yalvaran acı bir ifade aldılar.

Bu anda Ceymis'in taş gibi katı yüreğinden ne geçti bilinmez : Tüfeğini indirdi. Kolunu sallıyarak yavru file "çek git !" diye bağırdı. Hayvan bunu tekrarlatmadı. Geri dönerek gürültüler arasında koşup kayboldu.

Aradan yirmi sene geçmişti. Ceymis'e daima gülen talih, ondan yüz çevirmişti. Başına gelmedik dert ve felâket kalmamış muazzam serveti eriyip gitmişti. İhtiyarlığında bir kuru ekmeğe muhtaç halde sürünüp duruyordu.

Bir akşam gene hüzünlü hüzünlü Londra'nın dış mahallelerinde dolaşıyor, gün bir manava meyvalarını yerleştirmesine yardım etmek suretiyle kazandığı bir şilini en faydalı şekilde nasıl sarfedeceğini düşünüyordu. Gürültülü bir müzik sesi onu bu düşünmesinden ayırdı. Çok uzakta olmıyan Sirkin en büyük numaralarının yapılacağı ilân ediliyordu. Ceymis giriş yerine yaklaştı. Geniş bir levhada, yirmi kadar numara arasında hepsinden çekici olarak Anibul isimli dev filin gösterileceği yazılıydı. Eski avcı, "Bu görülmeğe değer !" diye mırıldandı.

Bereket versin ki en ucuz yer tam bir şilin idi. Ceymis bilet alıp eski hatıralarını anarak yerine doğru yürüdü.

Gösterileri büyük bir ilgi ile takip ediyordu. Fakat bu ilgisi ne cambazlara, ne de diğer vahşi hayvanlara karşıydı. O dev fil Anibali bekliyordu.

Nihayet onun sırası geldi. Bu muazzam hayvanı görür görmez eski avcının saçlarının ucundan başlıyan bir ürperme bütün vücudunu geçerek ayak tırnaklarına kadar vardı. Ne hortum ! Ne dişler ! Ne kulaklar !..

Fil önce, ne seyircilere, ne de Amiral gibi giyinmiş elindeki kamçısını şaklatan terbiyecisine aldırmıyarak pistte bir tur yaptı. Fakat birdenbire durdu. Başı Ceymise doğru döndü, onu dikkatle süzdü. Bir şilinlik yerin merdivenine tırmandı. İhtiyarı kardeşçe bir ihtimamla hortumuyla yakaladı. Sonra geri geri yürüyerek indi ve onu, yavaşça en pahalı yerin koltuklarından birine yerleştirdi.

Tekrar meydanın ortasına gidip numarasına başladı.

Sizin de anladığınız gibi Anibal vaktiyle Ceymis'in vurmadığı fil yavrusundan başka bir şey değildi.

Bu tamamen doğru olan hikâye iki şeyi ispat ediyor. Birincisi : Filler harikulâde bir hâfızaya mâliktirler. İkincisi : Yapılan bir iyilik asla kaybolmaz !

SON

EĞLENCE

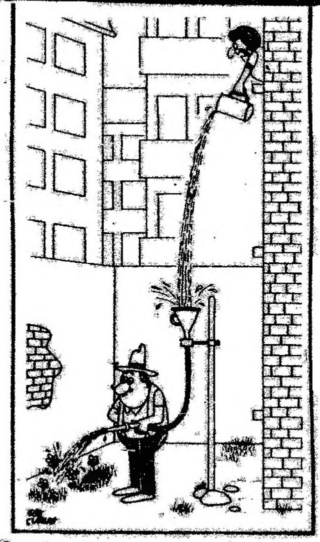

– Senden de, bahçıvanlık hastalığından da bıktım.

TEMBELLİK

Kaliforniyalı bir çiftçi, çiftliğinde çalışmakta olan 10 kişinin işinden hiç de memnun değildi. Hepsi de gayet gevşek ve gönülsüz çalışıyorlardı.

Bir sabah, onları çiftliğin avlusunda topladı.

–Çiftlikde çalışanların en tembeline verilecek bir işim var dedi. İçinizde en tembel kimse bir adım ileri çıksın. İş gayet rahattır.

İşçilerin dokuzu birden ileriye bir adım attılar. Geride bir kişinin kalması çiftlik sahibini şaşırtmıştı. Ona sordu:

–Peki ama, sen neden olduğun yerde kaldın?

Adam esneyerek ağzını açtı ve isteksiz bir tavırla cevap verdi:

–Olduğum yerde durmak varken niçin yürüyeyim de kendimi yorayım?

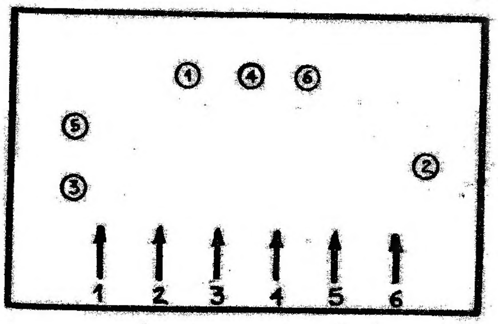

ARABALAR GARAJA GİRSİN

Bu dikdörtgen içinde oklarla temsil edilen 6 oto vardır. Altı da daire var. Bunlar da arabalar gibi numaralanmış garajlardır. Arabaların, kendileriyle aynı numarayı taşıyan garajlara girmeleri gerekiyor. Fakat öyle bir yol izlesinler ki, bu altı yol asla çatışmasın?

Nasıl yapabilirsiniz?

YAZISIZ

CEVABI

Bakınız, güç görünen meselenin ne kadar kolay olduğunu bu resimde görüyorsunuz.

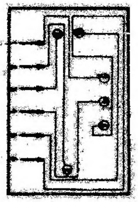

ÇABUK

Patron, tembel işçiye çıkıştı:

–Senin çabuk birşey yaptığın var mı?

İşçi cevap verdi:

–Var efendim... Çabuk yorulurum!

GASTON
YAZILARI BIRAK SONYA SANA BİRŞEY DİKTE ETTİRECEĞİM.
GASTON SEN ŞUNLARI DÜZENE SOK..
BU ÇOCUK KOMŞUNUN...
HİİK
FAKAT İŞİMİZ ÇOK
ALDIRMA ONU AVUTMAK GAYET KOLAY.. DİNLE BAK! BİR BERBER, BİR BERBERE GEL BERABER..
HİİK
BİR DİĞER BERBER...
ARRÖH!
HİİK
DEMEK BİR BERBERE?
ARÖH HARRH, HARRH!
BERBER DİĞER BERBERE..
HAYDİ TEKRAR EDELİM..
HA, HA HA..
GASTONU MU İSTEDİNİZ? ŞİMDİ GÖNDERİRİM..
HAYDİ YENİDEN TEKRAR EDELİM... BİR BERBER, BİR BERBERE..
HIHIAARH
SEN ONUNLA MEŞGUL OL!
YAZIYI YAZALIM..
VAAAA VAAAA
EVET... DEMEK Kİ BİR BERBER, BİR BERBERE..
ARRÖH
BİTTİ

Akşamsefası